

Učiteljski Tovariš.

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva.

Vsebina: Vabilo k seji upravnega odbora. — Vabilo k učiteljskemu shodu. — Za naš rezervni fond! (Poziv.) — Na boj na divje Amonite! — Slovenski učitelji gredo s Koroškega. — Govor učitelja Vilihalda Rusa na volilnem shodu v Kranju. — Glavna skupščina „Saveza hrvatskih učiteljskih društev“. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Listnica uredništva. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Inserati.

VABILO

k

seji upravnega odbora

„Zaveze avstr. jugoslov. učit. društev“,

ki bo!

dne 26. decembra t. l. ob pol 8. zvečer

v hotelu „Štrukelj“

v Ljubljani, Kolodvorske ulice.

Dnevni red:

1. Predsednik otvori sejo.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Poročilo o „Zavezinih“ listih.
5. Določitev kraja in časa XVI. glavne skupšč. „Zaveze“.
6. Posamezni predlogi.

Vodstvo „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“.

Tajnik:

Drag. Česnik.

Predsednik:

L. Jelenc.

VABILO

k

učiteljskemu shodu

„Deželnega slovenskega učiteljskega društva“,

ki se vrši

v nedeljo, dne 27. t. m. ob 3. uri popoldne

v „Mestnem domu“ v Ljubljani.

VZPORED:

- 1.) Otvoritev shoda.
- 2.) Klerikalna obstrukcija v deželnem zboru kranjskem in učiteljstvo. Poroča gosp. Engl. Gangl.

Glede na važnost vzporeda pričakuje odbor najobilnejše udeležbe.

Tovariši in tovarišice, pridite vsi!

Odbor „Deželnega slovenskega učiteljskega društva“.

Za naš rezervni fond!

(Poziv.)

Zadnja glavna skupščina „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“ v Brežicah je sklenila, da si ustanovi v „Zavezi“ združeno slovensko in hrvaško učiteljstvo svoj rezervni zaklad. V sedanjih časih, ko bije učiteljstvo toli težaven boj za svoje pravice, ko je ostalo med vsemi drugimi stanovi še vedno prava raja, je bolj ko kdaj opravičen in umesten obupen klic, ki odmeva vsepovsod v naših vrstah: „Le vkup, le vkup, uboga gmajna!“ Ljudje, ki sede pri polni skledi, ob težko obloženi mizi, se norčujejo v svoji oholosti iz našega mizernega stanja ter naravnost hujskajo nerazsodno in zaslepljeno ljudstvo na pionirje narodne izomike, na narodno, rodoljubno učiteljstvo in prejemajo zato še naj-sijajnejšo nagrado. V tem težkem boju nam je pač najboljša opora naša organizacija. Za to, kar je in kar ima, se ima učiteljstvo zahvaliti v prvi vrsti samemu sebi. Iz lastne moči smo dosegli — četudi bi nas najrajši pobili, kakor se pobije neumno živinče — da nas upoštevajo in da nas morajo upoštevati tudi naši najzagrizenejši nasprotniki. Naš boj ni napad, nego silobran. In kot velevažno sredstvo v tem boju naj nam služi rezervni fond, iz katerega hočemo podpirati naše vrle kolege o vsakojakih neprilikah.

Pozivljamo torej vse kolegince in kolege, naj ob vsaki priliki nabirajo, četudi še tako majhne prispevke za to velevažno napravo. Pozivljamo in prosimo tudi vse prijatelje naprednega učiteljstva, naj se nas spominjajo in nas podpirajo.

Na vseh krajih naj bi se po možnosti oglasili redni podporniki, ki bi darovali v naš rezervni fond vsaj po 1 K na mesec; pri vsakem prijateljskem sestanku, pri vsakem zborovanju, pri vsaki ugodni priliki se spominjajmo svojega prepotrebnega rezervnega zaklada in zbirajmo prispevke, da nam bo možno uresničiti in izvršiti, kar smo se namenili in česar smo potrebni.*)

Vodstvo „Zaveze avstr. jugoslov. učit. društev“.

Tajnik:

Drag. Česnik.

Predsednik:

L. Jelenc.

Blagajnik:

Fr. Luznar.

*) Doneski naj se pošiljajo „Zavezinemu“ blagajniku gosp. Fr. Luznarju, nadučitelju na Primskovem pri Kranju. Potrdil bo vsak prispevek v „Učit. Tovarišu“.